

ВИНАРСКО-ЗЕМЛЕДѢЛЧЕСКИ

ВѢСТНИКЪ



Редактира се отъ редакционно-административния комитетъ, състоящъ отъ: Хр. С. Георгиевъ, Директоръ на Държавното Винарско-Земледѣлческо Училище, В. П. Вълчевъ, Д. Торомановъ, М. Чукчуковъ, А. Гачевъ, К. Илиевъ, учители при същото училище, и К. Малковъ — учителъ при Руссенското Държавно Земледѣлческо Училище.

„Винарско-Земледѣлчески Вѣстникъ“ излиза два пѣти въ мѣсеца: на 1 и 15 ч.

Годишната му цѣна за България е 4 л., за въ странство — 5.

Всичко, що се отнаси до вѣстника, се испраца до редакцията въ гр. Плѣвень.

Необнародвани рѣкописи, по желанието на авторитѣ имъ, се върщатъ съ неплатени писма.

За обявления на 4 стр. се плаща по 20 ст. на редъ.

На ученицитѣ въ земледѣлческитѣ, педагогическитѣ и духовнитѣ училища се отстъпя за 3 лева годишно.

СЪДЪРЖАНИЕ: 1) Копуване на американски прѣчки за 1898 година; 2) До почитаемота Редакция на „Винарско-Земледѣлчески Вѣстникъ“; 3) Отговоръ; 4) До г. г. Чиновницитѣ по филкосерната зараза въ г. Видинъ и Ломъ; — 5) Болести по копринената буба; 6) Торѣтъ и бактеритѣ; 7) Разни и 8) Метеорологически бюлетинъ.

Копуване на американски прѣчки за 1898 година.

Вай-голѣма нужда отъ американски прѣчки има въ сега България филкосерната зараза, която вирѣднѣла доста, макаръ че върви бавно. Тя е унищожила цѣли бърда, по които лозата е расла съ извънредно добри резултати. За подновяването на тѣзи лозя, намъ сж потребни трудъ и отговорящ материалъ.

Послѣдния може да отговори на назначението си само тогава, когато е избранъ въ всѣко отношение. За сега най-отговорящ материалъ за подновяване на вирѣлитѣ лозя ни даватъ американскитѣ лози. Отъ послѣднитѣ, обаче, не всички сж добри и не всички трѣбва да се взематъ. Едни отъ тѣхъ сж вискателни въ отношение на почвата, други не могатъ да противостоѣтъ дълго на филкосерата, трети не хващатъ лесно калема, четвърти не се укореняватъ и т. н.

Слѣдователно, при доставянieto на нужнитѣ прѣчки, необходимо условие е да се спазва горѣказаното — т. е. да се гледа тѣ да вирѣхтъ добрѣ въ почвитѣ, съ които располагаме, да противостоѣтъ на филкосерата за всѣкога, да хващатъ лесно калема и да се укореняватъ лесно.

Отъ дългата практика е вече намѣрено, кои сортове могатъ да вирѣхтъ въ всички почви, кои противостоѣтъ на филкосерата добрѣ и кои се отглеждатъ лесно. Но, въ всѣки случай, въ началото на подбора всѣка страна е правила грѣшки, които е поправяла съ течението на врѣмето. Цѣльта на настоящето ни не е да описваме, кои отъ сортоветѣ какви сж, кои трѣбва да се доставятъ и кои не трѣбва, а е да приведемъ вниманието на тѣзи г. г. лозари, които ще си исписватъ прѣчки да внимаватъ върху чистотата на сорта, силата и здравината имъ.

Още тѣзи пролѣтъ имаше лозари, които си исписахъ американски прѣчки. Минѣлата година пристигнахъ исписанитѣ отъ почитаемото Министерство на Тър. и Земледѣл. доста голѣмо количество прѣчки. Но всички за сега сж толкова недостатѣчни, щото може да се каже, че сж още въ минимално количество. Слѣдующата година ще се исписватъ прѣчки както отъ страна на Правителството, така и отъ частни лозари. По поводъ на това ний ще дадемъ едно извлечение отъ авст. вин. вѣст. „Weinlaube“, отъ което ще трѣбва да се воспользуватъ и нашитѣ лозари.

„Австрийското импер. крал. минист. на земледѣлието е рѣшило да купи за въ началото на 1898 год. американски неукоренени и укоренени прѣчки отъ сортоветѣ: 1) Силнорастяща едролетна рипария (Riparia Portalis) 2) Солонисъ (Solonis) и 3) Рупестрисъ (Rupestris) Monticola, du Lat. или St. georges наречена. Неукорененитѣ прѣчки не трѣбва да бѣдѣтъ по къси отъ 45 с. м. и въ горнитѣ краища да бѣдѣтъ всички не по тънки отъ 4 м. м., укорененитѣ прѣчки ще трѣбва да покажатъ (да иматъ) добро укореняване. Прѣчкитѣ ще се купятъ отъ мѣстнитѣ разсадници и тѣзи отъ притѣжателитѣ (на подобни), които сами или нѣколко души заедно ще могатъ да доставятъ 50.000 прѣчки отъ казанитѣ сортове, трѣбва да явѣтъ, (най-късно до 1 Юний 1897 год., въ министерството на земледѣл.), количеството на прѣчкитѣ отъ разнитѣ сортове и цѣнитѣ имъ. Министерството си запазва правото да испрати въ самитѣ разсадници свои вѣщи лица за прѣглеждане чистотата и силата на прѣчкитѣ прѣди съвършенното имъ узрѣване.“

Отъ горното се виждатъ ясно нѣколко нѣща. Най-главнитѣ сж, че въ Долна-Австрия въстановяватъ лозята си съ ограничено количество сортове. Намѣрено е, че тамъ най-добри резултати даватъ горнитѣ 3 сортове и за това отъ тѣхъ не се дълѣтъ. Вънъ отъ това тѣ отдаватъ голѣмо значение на силата, дебелината, здравината и чистотата на прѣчкитѣ по сортъ, а това е много необходи-

мото нѣщо при сѣненето на новитѣ лозя отъ американски пръчки, било съ цѣль за майки, било за постоянно присадено лозе. Силната пръчка дава всекога по силни корени, лесно хваща, рано израства и пуца силни лѣто-расчета, които могатъ да противостоятъ на всичкитѣ зимни неслоди. Силната пръчка хваща калема, (когато се присади), много по лесно отъ всека по-слаба, макаръ че е отъ единъ и същъ сортъ.

Като се вземе подъ внимание горното, ще бѣде въ интереса на общото ни лозарство, ако при исписването на пръчкитѣ отъ страна на когото и да било, се турятъ между другитѣ условия поне тѣзи за здравината и дебелината на пръчкитѣ. Да се исхвърлятъ (бракуватъ) всекога слабитѣ пръчки, защото тѣ създаватъ само излишенъ трудъ на лозаря. Трѣбва да се помни, че между продавачитѣ на пръчки има готѣми спекуланти, които, щомъ не сж обвързани добрѣ, гледатъ да продаждъ на челоуѣка всичко негодно. Подобни оплаквания сме слушали въ Австрия противъ фирмата Richser, отъ която и нашето правителство бѣше исписвало пръчки.

По примѣра на Австрийското правителство трѣбва и ний да изискваме най строго чистота на сорта, дължина еднаква и отговоряща, дебелина не по малко отъ 4 милиметра въ горний край. Само по такъвъ начинъ ще имаме чисти и добри разсадници въ късо врѣме, които ще ни даватъ отговорящъ материялъ за присаждане.

До почитаемата Редакция на Винарско-Земледѣл-

Прѣди всичко благодаря за гдѣто почитаемата Редакция има добрината да даде мнението си по статията ми въ 1-й брой отъ уважаемия ѝ листъ. — Като е дадено мѣсто на статията ми, въ помѣнатия брой, моля да се публикува и настоящия ми отговоръ.

Въ отговора на почитаемата Редакция, най-напрѣдъ се съгдѣжда, че тя искава мнѣние т. е. кара населението — собствено лозаритѣ, да прибѣгватъ къмъ незачитание правителственитѣ распорѣждания, къмъ незачитание законитѣ на страната. — Нигдѣ въ закона за мѣркитѣ противъ филоксерната зараза не е спомнато, че той е направенъ за слабо заразенитѣ окръжи. Закона позволява, Господине редакторе, садението на мѣстенъ прѣтъ (и пакъ съ позволение); нь не и мѣжду или при заразенитѣ лозови бърда. Ние можеме да прилагаме цѣрителнитѣ срѣдства на всекъдѣ гдѣто има слабозаразени лозя, обаче за нашата България не е припоржчително, както знаете, отъ економическа глѣдна точка, ни едно отъ припоржчанитѣ срѣдства освѣнъ Американската лоза.

Защо ли да неможатъ да се приложатъ у насъ мѣркитѣ приети отъ едно законодателно тѣло? Дали чиновника като види една неудача, трѣбва да кръстоса рѣцѣ, защо е повиканъ той? Както въ странство, тѣй и въ нашитѣ заразени окръжи е позволено внасенето на пръчки и др. само подъ такива условия, ако се знае, че внесения прѣдметъ ще си остане въ заразения районъ.

Не е да не знае почитаемата Редакция, че нашия българинъ, билъ той гражданинъ или селенинъ, може да го увѣри само наглѣдния примѣръ. Доклѣ той не види, че Американската лоза може да вирѣе въ всекаква почва и да дава плодъ, до тогава за нѣго всекакви свѣти и окръжни сж маловажни. Сжщо е извѣстно, на почитаемата Редакция, че както пишюция тия рѣдове, тѣй и другитѣ г. г. чиновници да ли сж се по-въпроса повече отъ „малко трудъ“ било чрѣзъ публикации било чрѣзъ окръжни и устни наставления, при все това, отговаря се на чиновника: „да видимъ, не съгдѣждаме нѣкаква врѣда отъ по-

во-посаденитѣ нашенски лозя. Спорѣдъ Васъ, Господине Редакторе, трѣбва чиновника само да обикаля района си и този който сади лозе отъ мѣстенъ прѣтъ да му иска удостовѣрение; а пъкъ знаете че такива лица има съ стотини въ всеки районъ.

Че филоксерата неможе съвършено да се унищожи; това мисля, трѣбва да е извѣстено на една Редакция, на единъ винарски листъ: а сжщо трѣбва да е извѣстно неж, че Германия благодарение само на искоренителната система е спрѣла распространяването на филоксерата.

Ако въ Видинъ, мисля прѣди 10 години, се искореняваха заразенитѣ лозя, както трѣбваше, (не съ негасена варъ, закривание на дупката и нищо повече) вѣрвамъ, че нѣмаше да достигне филоксерата днесъ до Тутроканъ и ако се бѣхъ взели мѣрки съ врѣме щѣхме много добрѣ да си спомогнемъ.

Наистина филоксерата си живѣе на всекаде въ заразенитѣ лозя, по Американскитѣ лози и на дърветата, почитаемата Редакция ще отговори не имъ принася никаква врѣда.

Дали е позволено и дали садятъ въ нѣкоя западно-европейска държава мѣстенъ прѣтъ при заразенитѣ лозови бърда, — азъ поне незная и не видѣхъ въ послѣдната си командировка по Австроунгария, Хърватско, Италия и Тиролъ. Напротивъ видѣхъ въ послѣдната област, въ която до сега не е констатирана филоксерата, да садятъ американски лозовъ прѣтъ, отгледванъ по напрѣдъ въ не-заразенитѣ мѣстности. Прости западно европейци че не позволяватъ да се сади мѣстенъ прѣтъ при заразенитѣ лозови бърда; а садятъ Американски лози и при не заразенитѣ лозя.

Нека ми позволи почитаемата Редакция да ѝ кажа че отъ зелената маса нѣма да пострада чиновника, а когато прилага закона въ дѣйствието при обиколката си, както е имало случай съ бившия видински чиновникъ по филоксерната зараза и съ мене, па може би и да е имало и съ други. Нь тука, мисля, не му е мѣстото да справямъ тѣзи подробности. Обаче това не мя е обезкуражило, па и не-трѣбва да обезкуражава г. г. чиновницитѣ при изпълнение служебнитѣ си обязанности, на основание закона на страната.

Мислите ли, Господине Редакторе, че нашия лозаръ незнае кой е инициатора на вземениитѣ рѣшения въ лозарския комитетъ. Като знаятъ, че е чиновника по филоксерната зараза, тѣ пакъ него ще търсятъ. — Ами знайтѣ ли каква паника произведоха, мѣжду тукашнитѣ лозари, па може би и мѣжду лозаритѣ и въ други окръжи (гдѣто се получава вѣстникътъ Ви) вашитѣ думи „ заплѣщавание садението на лозята е съвършено излишно“. Плодъ на тѣзи Ви думи е постоянното садение на мѣстенъ прѣтъ при силно и слабо заразенитѣ лозя въ Ломския районъ. Като се чуе, че въ Ломъ или Видинъ садятъ мѣстенъ прѣтъ ще почнатъ да садятъ и въ Плевенъ, Ловечъ, Севлиево, Търново и по Русенско т. е. тамъ гдѣто филоксерата сжществува въ малъкъ размѣръ. И неможе да имъ се забрани да не садятъ понеже ще Ви се отговори отъ Търновскитѣ или Севлиевскитѣ лозари: „по Ловченско, Ломско и по другитѣ заразени мѣста садятъ, то защо ние да не можеме да садиме“.

Не това е срѣдство, Господине Редакторе, съ което ще можеме да възобновимъ нашитѣ заразени лозя.

Великденъ

Ж. Драговъ

Отговоръ.

При всячко, че писмото на сътрудника ни, г. Драгова, не заслужава никакво внимание, тѣй като е повторение на писмото му въ 1-й брой, ний пакъ му даваме мѣсто, за да послужи и на други, които така криво разсѣждаватъ, като него. Прѣди всичко, ще кажемъ, че писмото се състои исключително отъ противорѣчия и не е въ свѣрска съ правителственитѣ распорѣждания, които г-нъ Драговъ, като чиновникъ по филоксерата, трѣбваше да знае.

Когато е писалъ писмото си г-нъ Драговъ, никакъ не-

е билъ въ смисълта на писмото отъ Почитаемото Министерство подъ № 2142 отъ 1896 год. 24 Мартъ. Ако да знаеше той съдържанието на реченото писмо, не щѣше да ни обвинява, че „караме населението да прибѣгва къмъ незачитане на правителственитѣ распореждания, къмъ незачитане законитѣ на страната“. Зашо ли г. Драговъ още не ни прѣдава въ рѣчѣтъ на правосъдието за бунтъ и подбуждане къмъ незачитане на законитѣ?

Автора на писмото си противорѣчи, казахме по-горѣ, а това противорѣчие е въ първото му писмо спрямо второто и въ самото второ писмо. Въ първото си писмо казва, „не е да не се знае, че до като съществува нашия прѣтъ, до тогава филоксерата ще намира храна, до тогава тя ще живѣе. Ако позволимъ, да се садятъ лозя отъ мѣстенъ прѣтъ при заразени лозя, по такъвъ начинъ ний даваме храна на този бичъ на нашето благородно растение“. Отъ горний цитатъ се вижда, че автора на първата статия е ималъ такова мнение, на което ний не се съгласихме. Сега иде да ни казва „че филоксерата не може съвършено да се унищожи; това мислжъ трѣбва да е извѣстено на една Редакция, на единъ винарски листъ“. Именно, защото това е било извѣстно на редакцията, затова и не се съгласи; нъ на г-нъ Драгова не е било извѣстно, когато е писалъ първото си писмо, затова го е и казалъ. Вънъ отъ това казва „ние можеме да прилагаме цѣрителнитѣ срѣдства на всѣкъдѣ, гдѣто има слабозаразени лозя, обаче за нашата България не е прѣпорѣчителен, както знаете, отъ икономическата гледна точка, ни едно отъ прѣпорѣчителнитѣ срѣдства, освѣнъ американската лоза“. По нататъкъ пъкъ ни казва, че трѣбвало да знаемъ, „че Германия, благодарение само на искоренителната система, е спрѣла распространяването на филоксерата“. Съ това г-нъ Драговъ иде да потвърди, че въ тѣзи мѣста, гдѣто още прѣдпазителнитѣ мѣрки и искоренителната система съ цѣрителнитѣ срѣдства (инсектисидитѣ) могатъ да се приложатъ, трѣбва да бждатъ приложени. Това трѣбва да става независимо отъ икономическата му гледна точка, за което ний говорихме. Ний и въ първата си бѣлѣжка сме казали, че тукъ именно, — гдѣто тѣзи могатъ още да се прилагатъ, тамъ трѣбва да се пази закона за филоксерата най-строго.

Относително до мѣстноститѣ, които се считатъ за заразени въ пълната смисълъ на думата пакъ повтаряме, че запрѣщението трѣбва да се ограничи само съ съвѣтвания. Не трѣбва да се боимъ, че като се позволяло въ Видинъ, щѣли да починатъ да вършатъ сжщото и въ Севлиево, Русенско, Търновско и пр.. Какво трѣбва да върши чиновника, споредъ насъ и споредъ него, той трѣбва да знае. Има си за това кой да уиктва. Щомъ чиновника се води по тѣзи упѣтвания не само отъ зелената маса не ще пострада, нъ — и като прилага най-строга закона. Ще пострада обаче, когато неправедно и безполезно запрѣщава садението на лозята, щомъ има за това любители, па ако ще да стои даже сомо на зелената маса.

Филоксерата у насъ съществува вече отъ 10-на години, нъ уничтоженитѣ лозя въ сравнение съ ново-посѣтитѣ сж 10-15 пѣти по малко.

Въ Плевенъ филоксерата съществува отъ 5-6 години и е уничтожила едва 400-500 декара, когато ново-посадени лозя,

които даватъ отлични реколти отъ тогава до сега има повече отъ 10000 декара. Отъ гдѣ щѣхъ да се взематъ тѣзи лозя, ако се явеше единъ чиновникъ и бѣше запрѣтитѣ садението имъ. Нъ, моляхъ Ви се, на какво основание трѣбва да се запрѣщава садението на ново лозе въ незаразена мѣстность, съ незаразени прѣчки, каквото именно е позволено въ Закона. Закона не е направенъ нито за слабо, нито за силно заразенитѣ окрѣзи, а е казано просто „Заразенитѣ“. Сега щомъ нѣкой ще сѣе въ заразена мѣстность, тогава се прѣдоставя на чиновника да изучи и дава позволение или не. Ако се настоява да се сѣе въпрѣки увѣщанието, тогава за въ такава мѣстность заразена, какво може да направи чиновника? Споредъ насъ, именно, на такива твърдоглави и невѣрующии въ съществуването на филоксерата, трѣбва да се позволи посаяването, та като се упорѣтъ, да духатъ (не само тѣ, нъ и комшиитѣ имъ) отъ далечъ.

Не е трудно да се разбере, че законодателя съ запрѣщението си да се сѣятъ лозя е гонилъ и гони цѣлѣта запазването на малко-заразенитѣ лозя отъ распространение на филоксерата въ голѣмъ размѣръ.

Горний ни отговоръ бѣше готовъ, когато получихме едно окрѣжно отъ Почитаемото Министерство на Търговията и Земледѣлието, въ което много умѣло се отговаря на г. г. Ломский и Видинский чиновници на филоксерната зараза, които, вижда се, не обърнали внимание на едно друго такова писмо до г. Ловчанский филок. чиновникъ. За да се види какъ Почитаемото Министерство разглежда въпроса, даваме мѣсто на това писмо, отъ което вѣрваме, че не ще имаме нужда да се повръщаме по сжщия въпросъ.

Отъ редакцията.

Министерство

на
ТЪРГОВИЯТА И ЗЕМЛЕДѢЛИЕТО
Отдѣление за земледѣлието
№ 2986
19-й Май 1897 година.
Гр. София.

До г. г. Чиновницитѣ по
филоксерната зараза въ г. Видинъ и Ломъ.—

Мнозина лозари изъ г. Ломъ и Видинъ съ особенни заявления до Министерството молятъ, да не се приспособява спрямо ново-засаденитѣ илѣ лозя съ мѣстни лози чл. 41 отъ „закона за мѣрките противъ филоксерната зараза“, понеже единъ отъ лозята били посадени прѣди да влѣзе закона въ сила, а други починили вече да раждагъ п, ако се искоренятъ, освѣнъ гдѣто ще губятъ стопанитѣ, защото нѣма да получаватъ никакъвъ приходъ отъ мѣрата сж, нъ и Държавата ще губи ковенно, защото хората ще отвикнатъ отъ културата на лозята и послѣ ще бжде трудно подновяването на пропадналигъ лозя. По-нататъкъ зачителитѣ казватъ, че щомъ Държавата запрѣщава садението на лозя отъ мѣстни лози, длѣжна е да имъ достави американски лози, въ противостоеніето на които ако и да не сж увѣрени, на драго сърдце се съгласяватъ да ги отгледватъ и извършатъ всячки работи, каквито се изискватъ за тѣхното вирение.

Подобно едно заявление имаше миналата година и отъ Ловчанскитѣ граждани, и Министерството трѣбваше да се откаже отъ приспособленіето на чл. 41 отъ закона, при всячко, че при посажданіето на лозята не бѣше съблюдаванъ чл. 20 отъ сжщия законъ, който гласи, че безъ знаніето на компетентнитѣ по лозарството власти, никой не може да посади лозе въ заразенитѣ окрѣзи. По поводъ заявленіето на Ловчанскитѣ граждани, съ прѣдписание № 2142 отъ 24-й Май м. г., Министерството обърнжъ вниманіето на г. г. чиновницитѣ, какъ трѣбва да тѣлкуватъ чл. 20, и въ кои именно случаи трѣбва да се прилага.

Види се, че даденият съ горнето прѣдписаніе разяснения не сж били достатъчни, за да разберете, въ кои именно случаи трѣбва да се прилага чл. чл. 20 и 41, затова се явихъ заявленіята отъ страна на Видинскитѣ и Ломскитѣ граждани.

Споредъ чл. 20, дѣйствително, никой нѣма право да сяди лозе въ заразенитѣ окрѣзи, безъ прѣдварително разрѣшеніе, и спрямо всѣкий, който не се съобрази съ този членъ, може да се приложи чл. 41. Само, прѣди да се постигнѣ така строго, трѣбва да се има прѣдъ видъ, необходима ли е тази мѣрка и, ако не се приложи, каква ще бжде загубата за околното лозарство или Държавата. Съ чл. 20 законодателя е искалъ да замедли распространението на филоксерата, като се запрѣти саденіето на нови лозя тамъ, къдѣто би послужили за мостъ за разнасянето на заразата или вземаніето на лозови прѣчки изъ заразенитѣ мѣстности и прѣнасянето имъ въ запазенитѣ. Слѣдователно, въ онѣзи окрѣзи или мѣста, къдѣто спрямо съществуващата филоксера се взематъ строги прѣдпазителни мѣрки, трѣбва да се изпълнява чл. 20, за да не би нѣкои лозари да починѣтъ да садѣтъ лозя въ искорененитѣ мѣстности, или да взематъ прѣчки отъ заразенитѣ лозя и да ги ризнасятъ изъ здравитѣ бѣрда на окрѣга. Щомъ, обаче, филоксерата взема такива размѣри, че всѣки прѣдпазителни мѣрки станѣтъ непреспособими или излишни, въ такъвъ случай нѣма значеніе прилаганіето на чл. чл. 20 и 41 отъ закона. Ако лозаритѣ продължаватъ да садѣтъ нови лозя съ мѣстни прѣчки, въ такива мѣста загубата ще се отрази на самитѣ тѣхъ, защото, тамъ ще починѣтъ да раждатъ лозята, ще изсъхнатъ, и послѣ не могатъ да се ползватъ отъ чл. 21 на закона, който гласи, че ново-посаденитѣ лозя ще се освобождаватъ въ продълженіе на 7 години отъ всѣкакви държавни, окрѣжни и общински даждия. Слѣдователно, въ окрѣжитѣ, гдѣто прѣдохранителнитѣ мѣрки спрямо филоксерата сж изоставени, длѣжностъ е на чиновницѣтъ по филоксерната зараза само да обръщатъ вниманіето на населеніето върху лошитѣ послѣдствия отъ ново-засаденитѣ лозя съ мѣстни лози и никой нѣтъ насила да не прилага чл. 20 отъ закона: щомъ населеніето не е убѣдено въ това, че мѣстната лоза не може да противостои на филоксерата, немосливо е въвежданіето на американскитѣ лози. Вамъ е извѣстно, че культурата на Американскитѣ лози, въ сравненіе съ тази на мѣстнитѣ, е много по-трудна, слѣдов., никой нѣма да се съгласи да риголва мѣстото си на 50 или 70 ст. и да го тори всѣка 3 или 4-та година, ако не е убѣденъ въ това, че безъ този трудъ нѣма да яде грозде или шѣ вино. Когато съ нововъзобновенитѣ съ американски лози лозя се садѣтъ и такива съ мѣстни лози, населеніето ще може най-наглѣдно да се увѣри въ противостойчивостта на първитѣ и послѣ на сила да го каратъ да садѣ лозя съ мѣстни лози, нѣма да се съгласи.

Ако спрямо ново-посаденитѣ, безъ прѣдварително разрѣшеніе, лозя се прилага чл. 41, Министерството е длѣжно да достави на такива стопани прѣчки отъ противостоящи лози, а Вамъ е извѣстно, че сега за-сега не могатъ да се удовлетворѣтъ всѣки просители; затова трѣбва да изоставитѣ прилаганіето на членъ 41.

За да могатъ да се заинтересуватъ повече души въ распореджаніята на Министерството по лозарството, съ което не малко ще се улесни и вашата задача, трѣбва да се постараете часъ по-скоро за прилаганіето на чл. 31 отъ закона, поне въ окрѣжнитѣ градове. Съ прилаганіето на този членъ, вървамъ да се принесе много по-голяма полза на дѣлото въ Видинско и Ломско, отколкото съ изпълненіето на чл. 41, защото, щомъ единъ пътъ прѣдставителитѣ на окрѣга сж убѣдени въ ползата отъ прѣдприеманитѣ мѣрки и сж въ теченіе на всѣки распореджанія, бждѣте увѣрени, че вашата задача е на половина разрѣшена и нѣма да срѣщате такива мъжнотии отъ властитѣ и населеніето, каквито сега, за жалость, често срѣщате.

Забѣлѣжка. За свѣдѣніе до другитѣ чиновници по филоксерната зараза, земеделѣцкитѣ училища и надзирателитѣ.

Болести по копринената буба.

[Продълженіе отъ брой 2.]

Флашери, (La maladie des morts flats).

Болестта флашери е една отъ най-опаснитѣ болести на копринената буба: може даже да се каже, че въ настояще врѣме, когато посредствомъ килийната система е намѣрено радикално срѣдство противъ пегрина, то флашерията остава като най-опасната болестъ отъ всѣкитѣ други.

Флашерията е била извѣстна още отъ отдавна врѣме; нѣко сждимъ по описаніето на болеститѣ отъ различнитѣ списатели, между които е и Графъ Дандоло, виждаме, че сж ъ смѣсвали, безъ да ъ отличатъ отъ другитѣ болести, а всѣкога сж ъ считали за пегринъ. Тѣ именуваха по онова врѣме всѣкитѣ болести подъ едно общо название, т. е. „болести по копринената буба“ (la maladie).

Първия, който най-напрѣдъ установилъ различіето между болестта пегринъ и флашерията, е билъ Пастьоръ.

Вншнитѣ признаци на болестта.

Вншнитѣ признаци на тази болестъ сж слѣдующитѣ: обикновенно, болестта се появява подиръ 4-ия сънь, и се развива много бѣрво, като най-напрѣдъ болнитѣ буби прѣставатъ да се хранѣтъ охотно, ставатъ лѣвни въ своитѣ движения и меки на пианіе. Въ крайтъ на болестта бубитѣ получаватъ червеникавъ цвѣтъ, а отъ анусѣтъ имъ истича черна, вонеща течностъ. Болнитѣ буби оставатъ неподвижни по листата и постелкитѣ си и умиратъ, прѣди да успѣятъ да ся качатъ по храстието и завиятъ, като се обтягатъ и то повечето по

края на постелката си. Ако пѣкъ болестта се появи, прѣди да починѣтъ да завиватъ, то иматъ още сила и се покачватъ по храстието, като нѣкои завиватъ, а нѣкои умиратъ, като падатъ на постелката или пѣкъ се обѣсватъ между клончетата на храстието или на коприненитѣ нишки, които сврѣзватъ клончетата, като оставатъ въ тази си поза да висѣтъ. Нѣкои, обаче, започватъ да завиватъ и като позавиятъ малко, умиратъ, като се виждатъ прѣвъ коприненитѣ нишки, слѣдъ което и почерняватъ вжтрѣ.



(Фиг. 1) Буби, умрѣли по храстието отъ болестта флашери.

Копринената буба, слѣдъ умираието си, много малко се отличава отъ живитѣ, тѣй щото веднага слѣдъ смъртта може да се познае, че е умрѣла само отъ прѣкратяваніето на пулсовото биеніе. *) Слѣдъ умираието, копринената буба започва да си измѣнява боята на трупа, който отъ първо става червеникавъ (розовъ) или пѣкъ жълтъ, а слѣдъ това първитѣ два члена отъ главата започватъ да тъмнѣятъ, като това тъмнѣніе се распространява постепенно по цѣлото тѣло. Слѣдъ 12—24 часа цѣлия труцъ почернява. Въ това врѣме, ако побараже нѣкоя буба, то кожата ъ се лесно скъсва, като изъ неѣ истича една много неприятна, вонеща течностъ, която упазва постелката.

Пищеварителния апаратъ на подобни заболѣли буби е пѣленъ съ четири вида нишни организми.



(Ф. 2) Вибрионитѣ, гледани подъ микроскопа

1) *Вибриони*, които бѣрво се движѣтъ и иматъ свѣтли ядра или по нѣкога сж безъ ядра. Тѣзи вибриони сж открити отъ Жоли въ 1858 год., като ги наименовали *Vibris Aglaiae* и които много приличатъ на пегринитѣ тѣлца.

2) *Моада*, тѣлца движими въ стомашния сокъ.

*) Умираието тукъ става или само на нѣкои буби, или на цѣлото втище въ едно много късо врѣме.

3) *Bakterium termo*-тълца, подходящи на вибрионитѣ и

(Фиг. 3) Микро-
кокусъ бомбицисъ,
гаедаки подъ ми-
кроскопъ

4) Четкоподобенъ ферментъ, който е наведенъ отъ Пастъора и наименованъ отъ Бешанъ *Micrococcus Bombycis* (летаргиенъ ферментъ). Нареченъ четкообразенъ, защото прилича на четка, състояща се отъ 5—6 тълца наедно наредени, като бройница.

При присъствието на тѣзи ферменти въ пищеварителния органъ, изведенитѣ листа започватъ да се разлагатъ (вкисватъ), вслѣдствие на което пищеварението прѣстава да дѣйствува. Ако разгледаме въ това положение пищеварителния апаратъ подъ микроскопа, то ще забѣлжимъ горнитѣ ферменти да плуватъ въ стомашния сокъ заедно съ изведенитѣ листа. Слѣдъ малко едни отъ тѣхъ прѣминаватъ бърже въ тѣлото на бубата и въ непродължително врѣме бубата умира. Ако бубата доживѣе да завие пушковецъ и се прѣобърне въ какавида и умрѣ, то тя се напълва съ вибриони и става кашава, като уцава пушковцитѣ съ течността, която испуца отъ вжтрѣ, отъ гдѣто прѣминава прѣвъ пластовецѣ на пушковеца на вънъ, въ видѣ на черно пятно, за което ги наричатъ стопени пашкули, (*scops fondus*).

Вибрионитѣ сж срѣщатъ рѣдко въ живитѣ какавиди и пеперуди или пъкъ се появяватъ само тогава, когато сж се заразили, прѣди да завиятъ и болестъта не е успѣла да се равние въ такъвъ размѣръ, щото да умори бубата, прѣди да почне да завива. Въ противенъ случай копринената буба умира прѣди да завие.

Ако ли въ пищеварителния апаратъ сж появи *Micrococcus Bombycis* (четкоподобния ферментъ), който подхожда на пивното дрождие, то, обикновенно, разлаганието (вкисванието) на листа бива не толкова силно, щото да произведе смъртъ, особно ако болестъта се е появила, прѣди да завиятъ бубитѣ, вслѣдствие на което бубата може да се прѣвърне въ какавида, а послѣдната въ свършено настѣкомо (пеперуда).

Въ такъвъ случай смъртноста, споредъ Пастъора, не е голѣма, нѣ на потомството паразитътъ влияе крайно неблагоприятно, като го прѣдрасполага къмъ отслабване и по лесно заразяване на слѣдующата година. За да се убѣдимъ, че има този ферментъ въ какавидата, достатъчно е да вземемъ разширена частъ отъ пищеварителния апаратъ (по настояванието на Пастъора, този паразитъ се срѣща само въ пищеварителния апаратъ на бубата, до като не се е още завилъ въ какавида) и да ѝ подложимъ на микроскопическо изслѣждане. Ако ли въ пищеварителния апаратъ се укаже четкообразния ферментъ, то съдържанието му ще бѣде съ тъменъ цвѣтъ, за което и течността, която исхвъргатъ пеперудитѣ при изливанието си отъ пушковеца, бива пепелява (сива) или черникава, а не червеникава (кафяна), както у здравитѣ буби. Освѣнъ това на какавидитѣ, които сж болни, се забѣлжватъ черни, голѣми пятна и пеперудитѣ иматъ послѣднитѣ си членове на тѣлото боядисани съ тъмно сивъ цвѣтъ.

И тѣй, ролята на паразититѣ е различна, както видѣхме:—*вибрионитѣ, бактеритѣ и монада проникватъ въ всичкитѣ органи на бубата и произвеждатъ изгниванието на цѣлото тѣло, а микрокоцитѣ (Micrococcus Bombycis) не проникватъ по на далеко стъ пищеварителния апаратъ, като произвеждатъ разлаганието на храната въ стомахъ и могатъ да се появятъ прѣди оцѣда сж се появили вибрионитѣ.*

Ако ли бубитѣ сж били болни отъ флашерията, то това се отразява на какавидитѣ въ пушковеца, а тѣй сжщо и на пеперудитѣ.

Ако ли втището е било слабо заражено, то всѣкога една частъ отъ пушковцитѣ ще има умрѣли какавиди или при самото завивание, или слѣдъ завиванието, като половината отъ тѣхъ ще се сплужатъ въ пушковеца, за което и на какавидата, както видѣхме, ще се забѣлжатъ тъмно-сиви пятна. На нимфата тѣй

сжщо се забѣлжватъ черни пятна, малки или голѣми, които сж явяватъ на устата, по гърбътъ и по крилата. Ако пятната покриватъ, обаче, цѣлата нимфа, то тя умира и не може да се прѣвърне въ пеперуда. По рано тѣзи пятна сж ги считали като изключителни признаци на болестъта побринъ, нѣ Хаберландъ доказалъ, че се срѣщатъ у флашерията.

Слѣдъ исхвърчанието на пеперудата, пятната оставатъ въ видѣ на сиви куршумови пятна и по неѣ. Пастъоръ считалъ тѣзи сиви пятна за побринни пятна, нѣ Хаберландъ доказва отъ правенитѣ отъ него опити, че пеперуди съ такива пятна нито едно тѣлце отъ побринъ не съдържали.

Начинитѣ на заболяването. Болестъта флашери може да бѣде: *наслѣствена, отъ заразяване и случайна.*

а) *По наслѣдство.* Флашерията се различава отъ побрина. Отъ многото опити, правени върху наслѣственното прѣдаване на болестъта, е доказано, че ако прадѣдитѣ сж били болни, то потомството се само прѣдрасполага къмъ заболяване, тѣй като и при най-силно заболяване на бубитѣ въ яйцата не се е намѣрило нито вибриони, микрококи, бактерии, нито монада, както това е при побриннитѣ тѣлца. Прѣдрасположението къмъ болестъта се прѣдава въ много случаи, даже ако прадѣдитѣ сж били и слабо болни. Тѣй Пастъоръ доказалъ, че не всѣкога трѣбва да се счита потомството напълно здраво, като сждимъ отъ добрия доходъ, полученъ при хранението на копринената буба. Той доказва, отъ много опити, че яйцата, получени отъ буби, които сж дали добръ доходъ на пушковци, много пхти даватъ потомство, прѣдрасположено къмъ флашерията. Тѣй сжщо и Хаберландъ привождъ единъ примѣръ, че бубени сѣмена, получени отъ бубарници, отъ които бубитѣ 90 % умрѣли отъ флашерията, нѣ при излупванието си останалитѣ 10 % дали доста добри резултати.

Интересното е тукъ, че не всичкитѣ породи показватъ еднакво прѣдрасположение къмъ заболяването отъ флашерията. Европейскитѣ породи, които даватъ жълти пушковци и японскитѣ, които сж получени отъ сѣме, получено въ Европа, се много повече прѣдрасполагатъ къмъ болестъта, отъ колкото японскитѣ буби, които сж получени отъ сѣме, донесено отъ Япония. Освѣнъ това и буби, които сж хранѣтъ два пхти прѣвъ лѣтото (*bivoltini*) и три пхти (*trivoltini*), страдатъ отъ флашерията много повече, отъ колкото тѣзи, които сж хранѣтъ само единъ пхтъ на годината. Слѣдвало би, слѣдователно, да се развѣждатъ послѣднитѣ, понеже не се прѣдрасполагатъ толкова къмъ болестъта; обаче, това не е тѣй въ практиката, причината на това е, че японскитѣ даватъ слаби пушковци съ къса нишка. И тѣй болестъта флашери не е наслѣствена.

б) *Заразяване.* То може да стане по три причини: отъ присъствието на болни буби въ втището, отъ доближаванието на една болна буба до друга и отъ прахътъ, въ който се намиратъ споритѣ на болестъта, които съхраняватъ животната си дѣятелностъ нѣколко години даже. Въ такъвъ случай прахътъ се олъня по листата, които се даватъ на бубитѣ, отъ гдѣто съ изядванието споритѣ се размножаватъ въ стомахътъ имъ все повече, до гдѣто не почне вкисванието на листѣтъ. Въ такъвъ случай бубитѣ започватъ да оставатъ въ растението си, започватъ слабо да се хранѣтъ и въобще все повече започватъ да показватъ признаци на заболяване. Въ тоя случай най-напрѣдъ се развиватъ вибрионитѣ и микрокоцитѣ. По тоя начинъ смъртъта настѣпва слѣдъ 24—48 часа. Тѣзи отъ бубитѣ, които повече сж погълнали спори отъ болестъта, тѣ и по-скоро умиратъ.

Прѣдаванието болестъта отъ болнитѣ буби на здравитѣ става по два начина: първий начинъ е, когато болнитѣ буби исхвъргатъ изверженията по листата, отъ гдѣто здравитѣ при хранението заедно съ изведенитѣ листѣ изидатъ и споритѣ на болестъта, и вторий начинъ е, когато бубитѣ прѣшлзватъ една върху друга и съ крачката си, по които има спори отъ болестъта, нанасятъ на здравитѣ ранички, отъ гдѣто и почва заразяванието по сжщия начинъ, както и при побрина.

в) Наконецъ, случайното появяване на болестъта може

да произлезе и отъ слѣдующитѣ причини, които бубохранителитѣ трѣбва да иматъ прѣдъ видъ:

1) Когато бубеното сѣме е лошо прѣзимувало.
2) Отъ това, че бубеното сѣме е пострадало въ врѣме на прѣнасянието му, или отъ трѣсъкътъ, или е съхранявано на топло, или пъкъ окупуровката не е била добра и е нѣмало достатъченъ въздухъ и много други причини.

3) Отъ недостатъчно количество въздухъ въ бубарницата прѣвъ врѣме на хранението. На това обстоятелство е обърналъ внимание Ниесонъ още въ 1807 год. Той отгледвалъ 15000 буби въ своята бубарница, гдѣто имало само една врата, безъ обаче да има нѣкой прозорець или нѣкой другъ отворъ. Отъ тѣзи буби умрѣли 3,600. Слѣдъ това избралъ друго помѣщение съ достатъчно прозорци за прѣчистване въздуха и отъ 10,000 буби умрѣли само 200—300.

4) Особено врѣдни сѣ тѣснитѣ помѣщения, гдѣто бубитѣ се поставятъ много гъсто, вслѣдствие на което въздухътъ се напълва съ разни врѣдни испарения. А още повече се увеличава болестята, когато бубитѣ лежатъ на рогоски въ влаженъ зимникъ, както това става у насъ.

5) Отъ небрежното очистване на постелката (когато се оставя да лежи дълго врѣме), особено въ врѣме на послѣдната възраст, въ която се развиватъ разни гниещи процеси и произвеждатъ заразяване на цѣлото втище. Особено пъкъ ако се оставятъ буби умрѣли да се сплужтъ въ постелката.

6) Отъ натрупването на много храна въ стомахътъ и отъ запекъ.

7) Отъ листъ, който е стоялъ дълго врѣме и е започналъ да ферментира.

8) Отъ бързото промѣнение на температурата, т. е. както отъ силното ѝ понижение, тъй и отъ бързото ѝ покачване.

9) Отъ много остъръ вѣтъръ, който духа направо на бубитѣ и имъ расхладява бързо тѣлото.

10) Отъ много влажни и не чисти помѣщения

11) Отъ силни и продължителни дъждове.

12) Отъ начинътъ на бранието листътъ и съхранението му, до като се исхрани. Пастъръ особено обърща внимание на брането на листътъ въ торби, (както това се извършва у насъ), като казва, че листътъ, натъпканъ въ торбитѣ, слѣдъ нѣколко часа започва да се загрѣва и вкисва. Ето защо листътъ трѣбва да се бере въ кошници (панери). — (Слѣдва).

Торътъ и бактериитѣ.

1. Амониякъ-образуващъ бактерии.

При Запазването на тора и пикочѣта могатъ да се явятъ голѣми загуби на азотъ въ форма на амониякъ, който, като газъ, отлита въ въздуха. Амонияка се образува чрѣзъ дѣйствието на бактерии особено върху пикочното вещество, отъ части и въ малко количество отъ дѣйствието на бактериитѣ върху други азото-съдържащи съставни части на пикочѣта и тора. Ний развъждахме тѣзи амониякъ-образуващи бактерии въ чиста култура (Reinkultur), изучаваме тѣхната животна и химическо-физиологическа дѣятелностъ, както и тѣхното отнасяние къмъ конзервиращитѣ срдѣства. Въ послѣдния случай изслѣдванията показажъ слѣдующето: Дѣятелността на амониячнитѣ бактерии не се влияе никакъ отъ присъствието на гипса и преципитата. Въ значителна степенъ образуването на амонияка се закѣснява отъ кайнитата, нъ при тоя опитъ кайнитътъ не е билъ абсолютно сигурно срдѣство за запазване тора отъ загуби на азотъ. — Напротивъ, твърдѣ дѣятелни сж сичкитѣ кисели вещества, както суперфосфатъ, суперфосфатгипсъ, разрѣдена сѣрна киселина и подобни; слѣдователно, тѣзи сж срдѣства за употрѣбление за конзервиране на тора. Въ най-много

стопанства, поради недостатъкътъ на фосфорна киселина въ почвата, било би за прѣпоръчване да се употрѣби суперфосфатъ или суперфосфатгипсъ, като постелка, нъ може се срѣшне и такъвъ случай, дѣто се има причина да бждемъ по-пестеливи съ фосфорната киселина и да употрѣбяваме по-малко суперфосфатгипсъ въ обора, или пъкъ, може би, е за прѣдпочитание фосфорната киселина да се даде на почвата въ форма на ефтиния томасцлакъ¹⁾ (Thomas schlack), и тѣй едно по-голѣмо количество суперфосфатгипса да избѣгнемъ. При такива особенни обстоятелства може да се употрѣби разредена сѣрна киселина, нъ само въ двора, като се налѣе въ пикочната дупка и съ тѣй получената кисела течностъ да се мокри торътъ. За краешката пикочъ, която съдържа най-много амонияко-оставяеще пикочно вещество, е достатъчно, споредъ нашитѣ опити, една прибавка отъ 0.4 % сѣрна киселина, за да се прѣкъсне за дълго врѣме образуването на амонияка. Споредъ това отъ евтината сѣрна киселина е нужно сравнително по-малко количество, защото не трѣбва да се притуря толкова количество, което да измори сичкитѣ амонияко-образуващи бактерии, а трѣбва да се има за цѣлъ, щото само на тѣхното развитие да се прѣчи и образования, може би, прѣди прибавката на киселината амониякъ да запази отъ отлетяване, което отлетяване може да бжде значително при неснабдения съ конзервиращи срдѣства торъ, именно, при искарването и распрѣскването на тора на полето. Въ най-много случаи, както и що се поменѣ, употрѣблението на суперфосфата и високо-процентовия²⁾ суперфосфатгипсъ ще бжде за прѣдпочитание прѣдъ сѣрестата киселина.

2) Салистъръ-разлагащи бактерии.

На всѣждѣ изъ природата се срѣщатъ полезни и врѣдители бактерии. Къмъ първитѣ трѣбва безусловно да се причислятъ тѣзи, — които изъ органическитѣ азотни съединения амониякъ, отъ тази азотеста ($MgO_2 H$) и най-послъ салистъръ (салитра) образуватъ, който пъкъ може да се поема отъ растенията. — За жалость, сжществуватъ и такива бактерии, които салистѣра пакъ унищожаватъ и съдържация се тамъ азотъ пакъ повърщатъ на природата въ свободно газообразно състояние. — По трудния начинъ образувания салистѣръ може чрѣзъ това да бжде пакъ съвсѣмъ изгубенъ за земледѣлнето и наистина дѣйствителнитѣ загуби, които практиката чрѣзъ салистѣръ-разлагащитѣ бактерии прѣтърпява, сж значително голѣми. Образуването на салистра и слѣдващето подиръ това негово разлагание става още при напластяването на тора въ двора, ако не му е принадлежно нѣкое конзервираще срдѣство, а особено това може да стане при ненабито гюбре, дѣто въздушния кислородъ ще може да дѣйствува доста по-силно.

Ний си поставихме за задача, да изнамѣримъ измежду безбройното количество микроорганизми, които населяватъ гюбрето, салистѣръ-разлагащитѣ бактерии, да ги развъждаме въ „чиста култура“, да изучаваме тѣхнитѣ свойства и да опитаме, чрѣзъ кое срдѣство могатъ да бждѣтъ унищожени. Ний намѣрихме, че салистѣръ-разлагащитѣ бактерии сж твърдѣ распространени, тѣхния зародишъ (Keim) може се намѣри въ земята и въздуха, освѣнъ това тѣ

1) Отпадъкъ при добиване на жельзото, богатъ на фосфорни соли.
2) Да съдържа голѣмо количество фосфорна киселина

се намиратъ въ голѣмо количество въ сламата, тора и изверженията на земледѣлческитѣ животни. Особенна разлика въ видоветѣ на такива бактерии изглежда да не съществува. — Тѣ могатъ да бѣдѣтъ раздѣлени въ двѣ групи. Първата група, чийто главенъ прѣдставителъ ний намѣрихме въ стара слама, има тѣзи свойства: да разложи твърдѣ бързо салистѣра, а именно отъ 100 части азотъ, дадени въ форма на салистѣръ, 20 % сж прѣвърнати въ органическа форма, а 80 % отъ азота въ газообразно състояние сж се отдѣлили. Присѣтствието на азотни органически съединения не е необходимо за развитието на животинската енергия на този видъ бактерии. Тѣ сж могли да вземѣтъ нуждния за образуването на тѣхното тѣло азотъ отъ салистѣра — Втората група бактерии, която ний отдѣлихме отъ прѣсни конски извержения, показватъ съвсѣмъ други свойства: тѣ можехъ да прѣдизвикатъ разлагането на салистѣра, като отдѣлятъ свободенъ азотъ, само чрезъ симбиоза, т. е. прѣвъ взаимното дѣйствие на два различни вида бактерии. Единиятъ видъ е „obligat aërobes“ Bakterium, отъ насъ наречена *Bact. denitrificans I*, нова извамѣрена; другата е „facultatij anaërobes“ и произлиза отъ познатата на всички бактериолози, навсѣкѣдѣ въ чловѣшкитѣ и животинскитѣ извѣржения намѣрваща се *Bact. Coli commune*. Първата не може се замѣти съ никой другъ видъ, ако се иска да се причини едно салистрово разлагане, когато вмѣсто втората може се употрѣби съ успѣхъ *Thyrhus-Bacillus* (*Bact. Typhi abdom.*) За развитието на животинската енергия на този видъ бактерии присѣтствието на азотни органически съединения е необходимо.

Всичкитѣ салистѣръ-разлагащи бактерии, както и тѣзи отъ I и II група не сж много чувствителни отъ алкалитѣ, при все това границата на тѣхната разложителна дѣятелностъ (*gärungsthatigkeit*) лежи при единъ алкалически растворъ, който отговаря на помалко отъ 1 % безводна сода. — Дадената за храна азотно-натриева соль се прѣобрѣща отъ части въ сода и вслѣдствие на това образование на алкалии бактериитѣ не могатъ да разложатъ една хранителна течностъ, съдържаща 5-6 % салистѣръ. Отъ киселинитѣ тия бактерии сж чувствителни. За да прѣстане животинската дѣятелностъ на тѣзи видове бактерии, които симбиотически дѣйствуватъ, трѣбва единъ растворъ отъ 0.06 % растворима фосфорна киселина, на другия видъ (изъ слама) — приблизително 0.20 %. Много по-енергично дѣйствува чистата сѣрна киселина. Отъ неж е достатъчно въ единия случай 0.04 %, а въ другия — 0.06 %, за да се прѣкъсне за дълго разлагането на салистѣра. Ний прослѣдихме тогава и ходѣтъ на разлагането при отсѣтствието и присѣтствието на въздушния кислородъ и намѣрихме слѣдующето:

Екскрементнитѣ отъ симбиотически дѣйствуващи бактерии при пълното отсѣтствие на атмосферния кислородъ не отдѣлятъ никакъвъ азотъ отъ салистѣра, нѣ се образува нитридъ и 80 % отъ дадения азотъ въ форма на салистѣръ сж пакъ намѣрени като натритъ. — При твърдѣ ограниченъ пристѣпъ на въздуха, както и при голѣмъ пристѣпъ на въздуха, разлагането на салистѣра отива нормално. Съвършено друго-яче се отнася получената отъ слама *Bact. denitrificans I*. Тази бактерия разложи салистѣра при пълно

отсѣтствие на въздуха, когато пѣкъ голѣмия пристѣпъ на въздушния кислородъ може да прѣчи на разлагането, та даже и съвсѣмъ унищожи.

Отъ нашитѣ опити слѣдва, че загубитѣ на азотъ изъ едно гюбре, което е образувало на торището салистѣръ или пѣкъ слѣдъ расхвърлянието му е дошло въ съприкосновение съ такъвъ, само тогава могатъ сигурно да се прѣмахнатъ, ако бактериитѣ, които произвеждатъ това разлагане, бѣдѣтъ по-напрѣдъ унищожени. Едно умъртвяване може се причини съ едно много малко количество киселина, като се земе, напр., събраната пикочъ и се добрѣ накисели съ нѣкоя евтина киселина и тѣй приготвената пикочъ се употрѣби за напрѣскване на торнитѣ купове. Сжщиятъ успѣхъ може се постигне тоже и съ суперфосфатъ или високопроцентовъ суперфосфатгипсъ, който ще се употрѣби заедно съ постилната въ обора.

Чрѣвъ напоследѣкъ помѣнхитѣ прибавки ний постигнаме сжщеврѣменно, щото образуването на едно значително количество салистѣръ да се избѣгне още на самото торище, а съ това нѣма да има такъвъ азотенъ материалъ въ тора, който може да бѣде разложенъ, като испуща газообразенъ азотъ. Всичкитѣ наши бактериологически изслѣдания относително амониячнитѣ загуби, както и тѣзи на свободния азотъ, доказватъ ползата отъ употрѣблението на такива вещества, които иматъ силни кисели свойства.

Чрѣвъ употрѣблението на суперфосфатгипса или на суперфосфата въ обори ний ще бѣдемъ въ състояние да запазимъ оборския торъ сигурно отъ каквито и да било азотски загуби.

Едно-врѣменното торение на нивитѣ съ оборски торъ и чили салистѣръ ний считаме за непрепорѣчително, тогава загубитѣ ще бѣдѣтъ толко по-голѣми, колкото торѣтъ е по-прѣсенъ и колкото по-много живи бактерии съдържа.

Тѣзи опити сж правѣни въ Боннската Землед. Испитателна Станция, на чело на която стои проф. Д. Stutser.

(Прѣводъ изъ „Das landwirthschaftliche Versuchs Wesen und die Thätigkeit der landwirthschaftlichen Versuchstationen Preussens“, стр. 35).

Д. Симова.

РАЗНИ.

Безъ пари цѣръ за проточливо вино.

Употрѣбвалъ съмъ и съвѣтвамъ да употрѣбватъ танина, като най-сигурно срѣдство при поправката на проточливитѣ вина. По една или по друга причина, нашия простъ винарь не може твърдѣ добрѣ и правилно да употрѣби помѣнхитя медикаментъ за болното отъ протакане вино. Съ настоящето си азъ не искамъ да подбиж реномето на танина, а напротивъ-да прѣпорѣчамъ срѣдство, което съ успѣхъ може да се употрѣби отъ българския винарь. Наистина, танина е срѣдство прѣкрасно, нѣ въ сжщото врѣме и мѣчно за употрѣбление, както казахъ, отъ нашия простъ винарь. Ето защо днесъ азъ се заемамъ съ тия нѣколко реда да дамъ на читателя едно доста рационално срѣдство за исцѣряването на виното отъ помѣнхитата болестъ. Безъ пари е, наистина, цѣра. Ето въ що се състои работата: взематъ се и се насичатъ прѣсни прѣтѣ съ листа отъ трѣнка (*Prunus spinosa*). Помѣнхитѣ прѣтѣ се турятъ надъ сеждѣтъ, въ който ще приливаме болн. вино. (Забравихъ да споменихъ, че трѣнковитѣ прѣчки би отговаряли по-добрѣ на цѣлѣта, ако кората имъ се раскъличи (раскъса). Веднѣжъ поставени така помѣнхитѣ клончета, то работата е лесна. Чебура съ трѣнки-

тѣ се поставя на по-ниско мѣсто и проточливото вино се излива, колкото се може отъ по-високо мѣсто въ него. Така прѣкарано 2 или 3 пѣти виното, добива доста добър вкусъ.

Врѣдителни насѣкоми по горитѣ.

Споредъ полученитѣ свѣдѣния отъ Горската инспекция, въ тукашния окръгъ върлува тая година сжщата гжсеница, както прѣди 4-5 години, а именно гжсеницата на пеперудата, „Голѣмоглавъ“, *Liparis (osneira) dispar*, L.. На много мѣста джбовитѣ гори сж съвършено оголени и почърнели. Най-добро срѣдство за истрѣблението ѝ е събиране и изгаряние яйцата на пеперудата, които тя натрупва по кората на джбовитѣ дървета въ видъ на кжсове отъ желта праханъ. Това събиране ще се извърши отъ населението прѣвъ идущата есенъ и зима задължително, тѣй като появяването на тая гжсеница въ такъвъ размѣръ е бѣдствие отъ общъ характеръ.

Освѣнъ горнята гжсеница въ голѣмо количество се срѣща тая пролѣтъ ларвата на *Arphora spumaria* (отъ рода *Rhynchota*, *Hemiptera*) по върбовитѣ дървета. Тя се обвива въ ексрементитѣ си, напомнящи човѣшка слюмка. „Сълзението“ на върбитѣ се причинява отъ нея.

Г. Враховски ни пише отъ Бѣла - Слатина.

Тая пролѣтъ бѣше много джждовита. Още отъ началото на Априлий, а особено отъ 20-й сжщия, валижъ тихи джждове почти всѣки день. Земледѣлицѣ срѣщнажъ голѣми сжжнки съ посѣвянието на пролѣтнитѣ сѣидби, особено за кукурузѣтъ. Есеннитѣ посѣви — житото и ечимикѣтъ вече класѣтъ и сж доста избуели на ръстъ, само е опасно да не полѣгнатъ. Ако посре джжделивото врѣме, има се голѣма надѣжда въ приходитѣ на зърненитѣ растения. Истеклата земледѣлческа година не даде никакъ сѣно и паша за добитѣкътъ, който прѣкара зимата доста оскудно, нѣ сега ще има доста трѣва за паша и косени сѣно.

Научилъме се отъ вѣрно мѣсто, че Почитаемото Министерство на Търговията и Земледѣлието ще достави на Държав-

на сѣтка една парна вършачна машина за селата: Брѣница и Кнежа. Доста Похвална постѣпка отъ страна на казаното Министерство. Тѣзи двѣ села може да се каже, че сж първи въ земледѣлческо отношение на Вратчанский окръгъ и поради недостатѣчни работни рѣдѣ иматъ необходима нужда отъ подобна машина.

Министерство на Търговията и Земледѣлието.

С В Ѣ Д Ъ Н И Я

за конкурситѣ по земледѣлието и скотовѣдството прѣвъ 1897 година, извлѣчени изъ съобщенията на прѣдсѣдателитѣ на распоредителнитѣ комиссии.

В. Конкурса въ гр. Трънъ

(Откритъ на 11-й Май и закритъ на 11-й сжщия т. г.)

Конкурса е билъ откритъ на 11-й Май слѣдъ Божественната литургия въ присѣствието на голѣмо множество народъ отъ Министерския делегатъ г. Ив. Тюлевъ. Въ сжщия день на конкурса сж се явили 71 изложители на жребци и 48 съ кобили и кончета, отъ които сж наградени 13 изложители съ жребци, 7 съ кобили и кончета и трима изложители на жребци, обявени hors concours.

На 12-й Май сж се явили 36 изложители съ бикове, 27 съ крави и телета, 2 съ биволицы, 1 съ биволски бижъ, 31 съ волове, 11 съ свине и 56 съ овце. Наградени сж 7 изложители за говежди бикове, 4 за крави съ телета, 1 за биволица, 6 за свине и 11 за овце. Единъ отъ изложителитѣ е награденъ за перезъ отъ Английска порода.

На 13 Май сж се явили 38 изложители съ пчели, медъ и восѣкъ, 17 съ картофи, 34 съ конощъ и 50 съ домашни птици, отъ които сж наградени 13 изложители на пчели и медъ — първата награда за Дзирдонски кошерь, 11 за конощъ, 13 за картофи и 3 за домашни птици.

Послѣ обѣдъ подначалника при М-ството, г. Ив. Атанасовъ, е джржалъ скаска съ практически показания по пчеларството, употреблението на Дзирдоновитѣ кошери въ пчеларството.

Тая година изложителитѣ сж били въ по-голѣмо количество, отколкото миналата година и изложения добитѣкъ и земледѣлчески произведения сж били отъ много по-добро качество.

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ БЮЛЕТИНЪ

Отъ 28-й Май до 8-й Юний 1897 година (по старъ стилъ).

Число	Плѣвнѣнъ				София				Габрово				Ломъ				Обр. чифликъ Руссе				Варна				Кюстендилъ				с. Садово			
	Температура на въздуха по Ц.		Валежъ въ милиметри за депонощце		Температура на въздуха по Ц.		Валежъ въ милиметри за депонощце		Температура на въздуха по Ц.		Валежъ въ милиметри за депонощце		Температура на въздуха по Ц.		Валежъ въ милиметри за депонощце		Температура на въздуха по Ц.		Валежъ въ милиметри за депонощце		Температура на въздуха по Ц.		Валежъ въ милиметри за депонощце		Температура на въздуха по Ц.		Валежъ въ милиметри за депонощце					
	макси-мална	мини-мална	макси-мална	мини-мална	макси-мална	мини-мална	макси-мална	мини-мална	макси-мална	мини-мална	макси-мална	мини-мална	макси-мална	мини-мална	макси-мална	мини-мална	макси-мална	мини-мална	макси-мална	мини-мална	макси-мална	мини-мална	макси-мална	мини-мална	макси-мална	мини-мална	макси-мална	мини-мална				
28	29.8	18.5	—	—	27	16	—	—	26	15	—	—	30	20	—	—	31	15	—	—	26	17	7	—	29	15	—	—	28	17	—	—
29	32.1	17.0	—	—	29	15	11	—	26	17	2	—	30	18	4	—	—	—	—	—	24	17	3	—	31	15	9	—	28	16	5	—
30	19.9	15.1	16.2	—	18	11	4	—	21	13	29	21	15	1	—	20	11	4	—	24	17	5	—	20	13	11	—	21	14	35	—	
31	15.1	13.5	0.3	—	14	9	13	—	14	10	35	17	14	13	—	—	—	—	—	23	15	17	—	17	11	4	—	15	12	40	—	
1	17.2	13.5	25.5	—	17	11	14	—	16	11	33	18	15	31	—	—	—	—	—	22	15	12	—	19	13	16	—	—	—	—	—	
2	16.2	15.2	42.7	—	17	13	2	—	—	—	—	22	15	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	20	14	7	—	17	14	12	—	
3	24.7	15.1	29.4	—	23	13	—	—	22	13	7	27	14	—	—	27	14	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22	9	—	—	
4	29.6	16.1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
5	28.8	15.0	—	—	28	11	—	—	27	10	—	27	15	—	—	28	14	—	—	—	—	—	—	28	11	—	—	26	15	—	—	
6	30.6	14.7	—	—	29	13	1	—	28	12	—	28	16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	27	13	—	—	27	14	—	—	
7	27.4	16.9	—	—	21	12	—	—	28	12	17	28	16	—	—	—	—	—	—	—	26	16	—	—	28	13	7	—	—	—	—	
8	22.1	13.5	0.8	—	23	10	—	—	24	12	14	22	13	4	—	—	—	—	—	—	26	15	4	—	26	14	6	—	26	14	10	—

Съобщава: В. П. Вълчевъ.

Министерство на Търговията и Земледелието

Б Ю Л Е Т И Н Ъ

№ 21

За времето, състоянието на посевите и течението на полските работи от 18 до 25 Май н. година.

Споредъ телеграфическите свѣдения на г. г. Окръжните Управители, дъждоветъ сж продължавали да валиятъ прѣзъ цѣлата седмица. Рѣкитѣ на всеждѣ сж придошли, излѣли отъ коритата си, срутили и отвлѣкли мостове, залѣли: ниви, ливади, заселени мѣста и пхтища — особно по равнинитѣ и нискитѣ мѣста. Велѣдствие на голѣмото наводнение и срутванието на много мостове, съобщенията между селата и градоветъ въ повечето окръжия сж били прѣкъснати. Само въ Разградско и Силистренско наводнението не е било голѣмо.

Велѣдствие на проливнитѣ дъждове, посевиѣ, ливадитѣ и градинитѣ въ цѣлото Княжество сж се влошили:

Въ *Бургаский окръгъ* много ниви сж полѣгнали, други захванули да пожълтѣватъ и се има опасностъ да не изгнижатъ. Само въ Анхиалска околия изглеждали по-добрѣ, ако и да сж полѣгнали доста.

Въ *Варненский окръгъ* на повечето мѣста посевиѣ сж полѣгнали и не общавали добра жътва, овощията сж така сжщо поврѣдени. Бахчитѣ и лозята сравнително сж въ добро състояние.

Въ *Врачанский окръгъ* посевиѣ на всеждѣ сж полѣгнали, ливадитѣ поврѣдени отъ наводнението; много ниви сж останали непосѣти съ кукурузъ.

Въ *Видинский окръгъ* (свѣдѣния не получени).

Въ *Кюстендилский окръгъ* посевиѣ и овощията поврѣдени отъ извънреднитѣ дъждове.

Въ *Ловчанский окръгъ* посевиѣ полѣгнали и пожълтѣли и въ много села кукуруза не е досѣянъ.

Въ *Ломский окръгъ* посевиѣ поврѣдени отъ дъждътъ и кукурузитѣ недосѣяни.

Въ *Пловдивский окръгъ* посевиѣ сж поврѣдени отъ извънреднитѣ дъждове, ливадитѣ завлѣчени отъ вадитѣ.

Въ *Плѣвенский окръгъ* посевиѣ сж полѣгнали и водитѣ отъ рѣкитѣ: Витѣ и Панега сж завлѣкли много ниви и бостани.

Въ *Русенский окръгъ* посевиѣ изглеждали по-добрѣ нѣ по нѣкъдѣ има отъ тѣхъ полѣгнали, а ечмицитѣ тукъ тамъ почнали да гнижатъ, ливадитѣ отъ Дунавскитѣ води сж залени, кукурузитѣ сж поникнали добрѣ; лозята и овощията изглеждатъ така сжщо добрѣ.

Въ *Разградский окръгъ* посевиѣ по-нискитѣ мѣста сж полѣгнали, а постояннитѣ дъждове почнали да врѣджатъ и на продѣлнитѣ посеви.

Въ *Ст. Загорский окръгъ* много ниви и ливади край нискитѣ мѣста сж залѣни и завлѣчени, нѣкои отъ зимнитѣ посеви почнали да жълтѣжатъ и полѣгатъ; просото, ленътъ и кукурузитѣ останали недосѣяни, лозята останали неокопани и овощията кашкѣтъ.

Въ *Сливенский окръгъ* посевиѣ сж полѣгнали на всеждѣ, овощията сж некапали.

Въ *Силистренский окръгъ* на нѣкой мѣста посевиѣ полѣгнали, нѣ се има надѣжда да се поправятъ; загубитѣ отъ поройнитѣ дъждове сж незначителни.

Въ *Севлиевоский окръгъ* посевиѣ на много мѣста сж залени отъ проливн. дъждове и имало голѣма опасностъ да се поврѣдѣтъ.

Въ *Свищовский окръгъ* отъ наводнението сж залени всички ливади и бостани: въ нѣколко села, гдѣто не е имало наводнение, посевиѣ изглеждали добрѣ.

Въ *Софийский окръгъ* (свѣдѣния не получени).

Въ *Търновский окръгъ* посевиѣ въ повечето мѣста полѣгнали, и лозята по стръмнитѣ мѣста измити — извлѣчена е почвата отъ поройтѣ, градинитѣ и овощията така сжщо сж поврѣдени.

Въ *Т. Пазарджикий окръгъ* много посеви сж полѣгнали, а въ нѣкои мѣста се опасяватъ отъ изгнивание.

Въ *Трънкий окръгъ* посевиѣ на повечето мѣста полѣгнали и кукурузитѣ поврѣдени.

Въ *Хасковский окръгъ* по-силнитѣ посеви сж полѣгнали, а тия край рѣкитѣ завлѣчени; така сжщо сж пострадали и ливадитѣ. По причина на дъждоветѣ и кукурузитѣ останали недосѣяни.

Въ *Шуменский окръгъ* значителна часть отъ зимнитѣ посеви сж полѣгнали, нѣ ако прѣстанѣтъ дъждоветѣ, имало се надѣжда да се поправятъ.

Градушка безъ значителни поврѣди е имало въ Бѣло-Слатинско, Ловчанско и Свищовско.

Бубитѣ сж били добрѣ; въ Бѣло-Слатинско, Станимашко, Русеенско, Севлиево и Т. Пазарджишко сж почнали да завиватъ. Само отъ Кюстендилско, Търновско и Ст. Загорско донасятъ, че бубитѣ не сж били добрѣ — въ нѣкой мѣста измрѣли, велѣдствие на дъждоветѣ и влажното врѣме.

Велѣдствие проливнитѣ дъждове и наводнението, полскитѣ работи сж били на всеждѣ прѣкъснати.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 2701

Подписаний, Петъръ Д. Вълковъ, Помощ. Сждеб. Приставъ, при Плѣвенский Окр. Сждъ, на 11-й участъкъ, на основание изпълнителний листъ, № 3716 отъ 15-й Декемврий 1895 г., издаденъ отъ Плѣвенский Град. Мир. Сдия въ полза на Дамьянъ Георгиевъ Маладжиковъ, изъ с. Вълчи-Трънъ, срѣщу Георги Д. Караивановъ отъ с. Вълчи-Трънъ за искъ 100 лева и 80 ст. заедно съ лихвитѣ имъ по 10 % годишно отъ 11-й Ноемврий 1894 г. до исплащанието и 5 лева сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033, отъ гражданското сждопроизводство, съ настоящето си обявявамъ, на почитаема публика, че отъ 29-й Май, до 31 день т. г., ще продавамъ на публиченъ тръгъ, съ явно наддавание въ канцеляриятѣ си слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, а именно:

1) Една ливада въ землището на с. Вълч-трънъ въ мѣстността „Валого“, отъ около 5 1/2 декара, при съеди: Георги Върбановъ, Иванъ Върбановъ, Минко Арабаджията и Ангелъ Петровъ оценена за 108 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ, които Г. г. желаѣтъ да купѣтъ горний имотъ, можѣтъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всеки пришественъ день и работни часове да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа, относящи се по проданѣта.

гр. Плѣвень, 16-й Май 1897 год.

2 — 2

Дѣло № 109 отъ 1896 год.

Пом. Сждеб. Приставъ: П. Д. Вълковъ.

О Б Я В Л Е Н И Е № 1707.

Подписаний, Маринчо П. Марчевъ, Помощникъ Сждеб. Приставъ, при Плѣвенский Окръженъ Сждъ на 11-й участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 2324, издаденъ отъ Плѣвенский Околийский Мир. Сдия, на 30-й Юлий 1891 год. въ полза на Петъръ Х. Шошовъ изъ гр. Плѣвень, срѣщу Братия Симеонъ и Панко Минови отъ с. Марашки Тръстеникъ, за искъ 2000 лева и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1028, отъ Гражд. Сждопроизводство, обявявамъ на почитаема публика, че слѣдъ двѣнедѣленъ срокъ отъ послѣдното двукратно обнародвание настоящето въ „Винар. Землед. Вѣстникъ“, ще продавамъ на публиченъ тръгъ слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, а именно:

1) Нива, въ землището на с. Марашки Тръстеникъ, въ мѣстността „Христовъ Бръстакъ“, отъ 9 1/2 декара, при съеди: Гачо Тачовъ, Димитръ Гайдара, Кхичо Заповъ и граница, оцѣнена за 47 лева;

2) Нива, въ сжщото землище, въ мѣстността Мерцовъ Бръстакъ“, отъ 31 декаръ и 8 ара, при съеди: Василь Миновъ, Първанъ Саввовъ, Петко Тодаровъ, пхть и граница, оцѣнена за 100 лева.

3) Нива, въ сжщото землище, въ мѣстността „Сиджимъ-долъ“, отъ 4 декара и 9 ара, при съеди: Парашкевъ Луковъ, Маринъ Пачовъ, пхть и Симеонъ Никовъ, оцѣнена за 20 лева.

4) Нива, въ сѣщото землище въ мѣстността „подъ кри-
вия пхть“, отъ 5 декара, при сѣсѣди: Стоянъ Бетовъ, Василь
Миновъ, Дунко Цвѣтковъ и Генчо Балювъ, оцѣнена за 20 л.

5) Нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „край сел-
ския ваякъ“, отъ 11 декари, при сѣсѣди: Пхчо Петковъ,
Маринъ Герашки, Братавъ Поцовъ и Тачо Стефановъ, оцѣне-
на за 50 лева.

6) Нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „подъ пх-
тя“, отъ 8 декара и 9 ара при сѣсѣди: Пхть, Макавѣй Ра-
шовъ, Ив. Тинчовъ и Никола Митровъ, оцѣнена за 35 лева.

7) Нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Вълчовъ
Брестакъ“, отъ 13 декара и 2 ара, при сѣсѣди: Михаль Ку-
новъ, Цело Младеновъ, Ив. Бузовъ и пхть, оцѣнена за 50 л.

8) Нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Бурово
търне“, отъ 14 декара и 3 ара, при сѣсѣди: Цеко Заковъ,
Стоянъ Мачовъ, Кузо Нисторовъ и Никола Никовъ, оцѣнена
за 50 лева.

9) Една нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Сид-
жимъ долъ“, отъ 3 декара, при сѣсѣди Симеонъ Миновъ, Гер-
го Митовъ, Дунко Цвѣтковъ и прогана, оцѣнена за 15 лева;

10) Нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Радичо-
вецъ“, отъ 7 декара и 3 ара, при сѣсѣди: Лазаръ Пенковъ,
Мотко Панчовъ, пхть и Василь Миновъ, оцѣнена за 25 лева;

11) Нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Отвъдъ
Сиджимъ долъ“, отъ 14 декара и 7 ара, при сѣсѣди: Панко
Миновъ, пхть, Ив. Бузовъ и Парашкева Луковъ, оцѣнена за 50 л.

12) Нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „подъ
Митрополския садъ“, отъ 7 декара и 9 ара, при сѣсѣди: Ва-
силь Миновъ, Маринъ Моновъ, пхть и Парашкевъ Луковъ,
оцѣнена за 25 лева.

13) Нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Равни-
щето“, отъ 12 декара и 9 ара, при сѣсѣди: Филипъ Бузовъ,
Хр. Ивановъ, Моцо Моновъ и Василь Миновъ, оцѣнена за 45 л.

14) Нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Христовъ
Брестъ“, отъ 6 декара и 2 ара, при сѣсѣди: Димитръ Цоловъ,
Иванчо Трифоновъ, Тодоръ Кандирия и Дико Мотовъ, оцѣнена
за 30 лева;

15) Нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Бурово
търне“, отъ 14 декара и 8 ара, при сѣсѣди: Василь Миновъ,
Митко Патовъ, Панко Миновъ и Симеонъ Моновъ, оцѣнена за
60 лева.

Описанитѣ имоти не сѣ заложени никому.

Желающитѣ Г. г. да взематъ участие въ търга, свободни
сѣ всѣки присхтственъ день и работни часове, да преглѣждатъ
книжата по продажта.

г. Плѣвень, 21 Май 1897 год.

2 — 2

Помощн. Сждеб. Приставъ М. П. Марчевъ.

О В Я В Л Е Н И Е

№ 1705.

Подписанный Помощникъ Сждебенъ Приставъ при Плѣв.
Окр. Сждѣ на III-й исполнительный участкъ на основание ис-
полнительный листъ подъ № 620, издаденъ на 1-й Февруарий
1894 год., отъ Плѣвенский Околийский Мировой Сждия, въ пол-
за на Тодоръ Табаковъ и С-іе, повѣр. на Петръ Х. Шоповъ
изъ гр. Плѣвень, срѣщу Крачуиъ Генчовъ отъ с. Горни Дѣб-
никъ, за искъ 137 лева, лихви и др. и съгласно чл. чл. 1004-
1028 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявямъ на почи-
таемата публика, че следъ единъ мѣсець отъ послѣдното дву-
кратно обнародвание настоящето, ще продавамъ на публиченъ
търгъ слѣдующий длѣжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една нива, въ землището на с. Гор. Дѣбникъ, въ
мѣстността „Полето“, отъ 9 декара, при сѣсѣди: Петко Три-
фоновъ, Дейко Лукановъ, Петръ Радомирски и пхть, оцѣнена
за 180 лева;

2) Ливада, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Кравая“,
сѣстояща се отъ 9 декара и 2 ара, при сѣсѣди: отъ четири-
тѣ страни Кръстю Вълчовъ, оцѣнена за 225 лева.

Продаваемий имотъ не е заложень никому.

Желающитѣ Г. г. да взематъ участие въ търга и
горнитѣ имоти, да се явватъ въ присхтственитѣ дни
сове и наддаватъ.

Наддаванieto ще почнува отъ цѣната, дадена отъ
вий наддавачъ.

г. Плѣвень, 21-й Май 1897 год.

2 — 2

Помощн. Сждеб. Приставъ: М. П. Марчевъ

О В Я В Л Е Н И Е

№ 1708.

Подписанный М. П. Марчевъ, Помощн. Сждеб. Приставъ
при Плѣвенский Окр. Сждѣ, на III-й участкъ, на основании
исполнительный листъ № 626, отъ 1-й Февруарий 1894 год.,
издаденъ отъ Плѣвенский Околийский Мировой Сждия, въ пол-
за на Петръ Х. Шоповъ отъ гр. Плѣвень, срѣщу Вѣло Дѣ-
ловъ, отъ с. Горни-Дѣбникъ, за искъ 225 лева и др. разноскъ
и съгласно чл. чл. 1004 — 1025, отъ Гражданското Сждопро-
изводство, обявямъ на почитаемата публика, че подиръ 31
день отъ послѣдното двукратно обнародвание настоящето въ
„Винар. земледѣл. вѣстникъ“, ще продавамъ на публиченъ
търгъ слѣдующитѣ принадлежаче на длѣжника недвижимы имо-
ти, а именно:

1) Една кжша, въ с. Горни-Дѣбникъ, на главната улица
до барата, едноетажна, отъ долъ съ мааза, съ двѣ отдѣления,
покрита съ керемиди, дѣлга около 8 метра, широка около 5 мет-
ра и висока 2 метра, съ дворно мѣсто 1 декаръ, при сѣсѣди:
Ив. Стефановъ, Бара, Цѣико Теодоровъ и главна улица, оцѣ-
нена за 750 лева.

2) Нива, отъ 9 декара и 7 ара, въ землището на с. Горни
Дѣбникъ, въ мѣстността „Стубела“, при сѣсѣди: Вълчанъ
Доновъ, Кръстю Илиевъ, пхть и Вълчо Доковъ, оцѣнена за
194 лева.

Описаний имотъ не е заложень никому.

Желающитѣ да го купятъ, свободни сѣ да се явватъ
вѣски присхтственъ день и часъ и наддаватъ.

Цѣната почнува отъ първоначалната на горѣ.

г. Плѣвень, 21 Май 1897 год.

2 — 2

Помощн. Сждеб. Приставъ М. П. Марчевъ.

О В Я В Л Е Н И Е

№ 1714.

Въ допълнение на обявлението ми подъ № 717 отъ 4-й
Февруарий 1897 год., обнародвано третий пхть въ вѣстн.
„Плѣвенский Гласъ“, броеве 7 — 9 вклучит. и съгласно чл.
чл. 1004 — 1037 отъ Гражданското Сждопроизводство съ на-
стоящото си обявямъ на почитаемата публика, че слѣдъ 1
мѣсець отъ послѣдното му двукратно обнародвание въ „Винар.
вѣстникъ“, ще продавамъ по втора продажба изложеный по-
долъ имотъ, принадлежачъ на Горанъ Тодоровъ отъ с. Горни
Дѣбникъ, а именно:

1) Ливада, въ землището на с. Горни Дѣбникъ, въ мѣст-
ността „Кравая“, отъ 15 декара, при сѣсѣди: Радю Николовъ,
Гани Ивановъ, Трифонъ Кръсегевъ и Нино Лаковъ, оцѣне-
на за 300 лева.

2) Ливада, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Чин-
рикова поляна“, отъ 12 декара, при сѣсѣди: Христо Велевъ,
Христо Петренковъ, Нено Тодоровъ и Мано Никовъ, оцѣне-
на за 240 лева; и

3) Бранище, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Сел-
ското“, отъ 10 декара, при сѣсѣди: Тодоръ Стояновъ, пхть и
В. Вжловъ, оцѣнено за 200 лева.

Продаваемий имотъ не е заложень никому.

Наддаванieto, като втора проданъ, почнува отъ цѣната,
която даде първий наддавачъ.

Желающитѣ Г. г. да взематъ участие въ търга, умоля-
ватъ се да идватъ въ присхтственитѣ дни и часове да наддаватъ.
г. Плѣвень, 23-й Май 1897 год.

2 — 2

Помощн. Сждеб. Приставъ М. П. Марчевъ.